

Motion till riksdagen 2022/23:934

av Tobias Andersson m.fl. (SD)

Regional tillväxt – För ett levande Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tillväxt för företag och medborgare i landets alla regioner och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skola och utbildning och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om infrastruktur och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att motverka skatt på avstånd och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utlokalisering av statliga myndigheter och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stärkt medborgarservice och Statens servicecenter och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bredband och mål för tillgång till snabbt internet i hela Sverige och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om statliga myndigheters digitala plattformar och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om lanthandlarnas roll som ombud för statliga bolag och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stöd för kommersiell service på landsbygden och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öppna för gårdsförsäljning utan vidare dröjsmål och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda konsekvenserna av en differentierad alkoholskatt för småskalig alkoholproduktion och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om strandskyddet och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda regelverket för markförsäljning ovanför odlingsgränsen och tillkännager detta för regeringen.

15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utgångspunkten i översynen av rennäringslagen ska vara att alla svenska medborgare ska ha samma tillgång till vårt gemensamma land och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om översyn av marknadsknallarnas förutsättningar och tillkännager detta för regeringen.

Tillväxt för företag och medborgare i landets alla regioner

Vi ser positivt på landsbygdens möjligheter, samtidigt som vi inte kan blunda för stora utmaningar, inte minst vad gäller avfolkning och ofrivillig urbanisering. Omkring en tredjedel av Sveriges befolkning bor på landsbygden. Dessa möjliggör en stark handelsbalans genom sitt värv inom till exempel skogs-, gruv- och metallindustrin. För befolkningen på landsbygden skulle ökad turism ha en positiv inverkan på såväl sysselsättningen som förutsättningarna för att fortsatt kunna bo och verka i dess närområde. Det skulle också motverka ett ensidigt och sårbart näringsliv genom att skapa arbeten inom en mer differentierad arbetsmarknad. En grundförutsättning för att detta ska vara möjligt är att goda förutsättningar för rörlighet för människor och gods säkerställs. En välfungerande infrastruktur vad gäller såväl fysiska transporter som snabb och stabil internetuppkoppling utgör således avgörande förutsättningar för skapandet av regional tillväxt. Staten bör ha en aktiv roll vad gäller förutsättningarna för regional tillväxt. Det kan finnas ett ömsesidigt positivt samspel mellan det offentliga och det privata där utmaningen inte ligger i att fördela en kaka utan i att få den att växa. Skapandet av en uthållig och bärkraftig tillväxt fordrar teknologiska landvinningar. En viktig förutsättning för att både företag och medborgare ska ha möjlighet att verka i hela Sverige är tillgången till såväl privat som offentlig service. I Sveriges mest glesbefolkade delar saknas möjlighet och kundunderlag för att ha både ett postkontor, ett apotek och en matbutik.

Ännu större samordning av offentliga och privata tjänster än den vi ser idag kan därmed vara en väg att gå. En lokal matbutiks överlevnad kan vara direkt avgörande för att det ska gå att tillhandahålla offentlig service såsom medicin- och postpaketutlämning. En sådan samordning gynnar möjligheten att bedriva privat service. Målsättningen ska vara att skapa förutsättningar för en kraftig men hållbar tillväxt för företag och medborgare som väljer att bo och verka i landets glesbefolkade regioner på liknande villkor som i landets övriga, mer tätbefolkade, regioner.

Skola och utbildning

En förutsättning för att människor ska vilja bo i landets olika delar är att det finns möjlighet till skolgång inom ett rimligt pendlingsavstånd. Lokala skolor är därför viktiga för lokal och regional kompetensförsörjning. Mindre skolor utanför tätorterna bör så långt det är möjligt bevaras då det möjliggör för familjer att bo där. Detta möjliggör i sin tur för företag att bedriva verksamhet på landsbygden. Vi menar att det är lika genomförbart att skjutsa barn från tätorternas ytterområden till en landsbygds-skola som tvärtom. Mindre skolor kan utgöra en bra och trygg miljö för barnen och skolor på landsbygden bidrar till en levande landsbygd. Vidare menar vi att det bör

utredas om ett statligt så kallat ”bryggstöd” kan införas för att säkerställa att skolor och kommuner klarar perioder av tillfälligt vikande elevunderlag i småskolor. Även möjligheten till en årlig studieskultursavskrivning för lärare som tar anställning i områden som av Jordbruksverket definieras som glesbygd menar vi ska utredas. Vår uppfattning är att en sådan studieskultursavskrivning skulle möjliggöra skolverksamhet i glesbygd i högre grad än idag.

Infrastruktur

Att utjämna kostnader för transporter är avgörande i ett land som Sverige som präglas av stora avstånd. En väl utbyggd och fungerande infrastruktur för kommunikation utgör grunden för att skapa förutsättningar för tillväxt i hela landet. Det finns ett ökat behov av såväl vidmakthållande som utveckling av statens transportinfrastruktur. Att som idag kompensera eftersatt vägunderhåll med sänkta hastighetsbegränsningar som resulterar i längre avstånd mätt i tid, i ett redan glest befolkat land präglat av långa avstånd, är inte acceptabelt. Sveriges spårbundna godstransporter är av en föråldrad standard och därför långsammare än vad som skulle vara möjligt med en modern järnvägsinfrastruktur. Flaskhalsar uppstår i transportkedjorna när spårkapaciteten delas mellan snabba persontåg och långsamma godståg, vilket har en hämmande inverkan på näringslivet som är beroende av snabba och effektiva transporter. I sammanhanget bör också inrikesflygets betydelse särskilt betonas. I ett land med långa avstånd, gles befolkning och en i många delar föråldrad och eftersatt järnvägs- och väginfrastruktur fyller flyget en viktig funktion. Vi menar därför att de regionala flygplatserna har stor betydelse för människor och företag på Sveriges landsbygder och deras existens behöver därför värnas.

Skatt på avstånd

Tillförlitliga och kostnadseffektiva transporter är nödvändiga för att stärka företagens konkurrenskraft och tillväxt i hela landet. Utan fungerande transporter kan företag inte leverera varor till sina kunder och leverantörer. Tidigare regeringars signaler om införande av en kilometerskatt, kraftigt försämrade reseavdrag och införande av en flygskatt utgör exempel på glesbygdsfientliga förslag som skapar oro och försämrad framtidstro bland boende och företag i glesbygd. Denna typ av skatter som inte beskattar faktiska utsläpp utan är utformade så att avstånd beskattas oaktat tekniska utsläppsbegränsande landvinningar måste motverkas eftersom de inte skapar incitament för att sänka de miljöpåverkande utsläppen. I ett till ytan stort land med långa avstånd och gles järnvägsinfrastruktur utgör vägtransporter med personbil, buss och lastbil alltså de enda realistiska transportmedlen för många av landets företag och invånare, varför dessa skatter upplevs som syftande till att begränsa glesbygdsbors frihet och möjlighet till ett aktivt liv.

Vi noterar att flygskatten har medfört negativa konsekvenser för flyget. Redan före coronapandemin lades flyglinjer ner. Utvecklingen förvärrades i kölvattnet av pandemi-restriktionerna. I många fall har dessa linjer inte återupptagits, vilket leder till att kostnaderna för företag som anlitar exempelvis konsulter eller skickar anställda på utbildningar på annan ort ökar kraftigt när resetiderna i vissa fall har flerdubblats. Reseavdrag och skatter på resande och transporter ska vara utformade så att människor

och företag skall kunna bo och verka på Sveriges landsbygder och så att incitament för nyttjande av renare och mindre miljöskadliga tekniker inte saknas.

Transportbidrag

Transportbidraget är ett regionalpolitiskt stöd som ska kompensera för kostnadsnackdelar till följd av långa transportavstånd samt stimulera till höjd förädlingsgrad inom stödområdets näringsliv. Stödområdet omfattar Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands län. Bidraget infördes 1971 och vår uppfattning är att syftet med bidraget ligger i linje med vår syn på regional tillväxtpolitik. Trots att stödet under vissa år haft ett större anslag än vad som har behövts för att täcka de årliga utbetalningarna som under senare år uppgått till mellan 350 och 450 miljoner kronor årligen har vi verkat för att stärka transportbidraget då de faktiska transportkostnaderna har ökat på grund av ökade drivmedelsskatter.

Riksrevisionen riktade emellertid i sin rapport RiR 2021:2, ”Transportbidraget – bristande underlag och oklar måluppfyllelse”, kritik mot bidragets utformning och ifrågasatte dess måluppfyllelse. Vidare rekommenderade Riksrevisionen regeringen att genomföra en grundlig översyn av transportbidraget. Vi anser att ett grundläggande krav för denna typ av stödinsatser är att skattemedel används på ett effektivt sätt.

Utlokalisering av myndigheter

En grundpelare i vår regionalpolitik är att delvis utlokalisera statliga arbetstillfällen från större städer till landsbygden, att nyetablera myndigheter och verk på landsbygden samt att förhindra en fortsatt flytt av statliga jobb från landsbygd till storstäder. Med dagens tekniska utveckling finns det goda möjligheter att förlägga statliga arbetstillfällen utanför storstäderna och det finns därför få godtagbara skäl att generellt centralisera statliga jobb till storstadsregionerna. Denna utlokalisering är emellertid ett långsiktigt mål. Om den sker i för snabb takt riskerar den att medföra ekonomiska, sociala, logistiska och organisatoriska problem. Utlokaliseringar ska alltså ske med försiktighet som ett komplement till de nyetableringar som i huvudsak ska ske på landsbygden. Utlokaliseringar ger positiva effekter för de berörda kommunernas skatteunderlag, vilket innebär bättre välfärd i form av skola och omsorg. Detta i sig ökar i förlängningen attraktionskraften att bo på dessa orter.

Stärkt medborgarservice och Statens servicecenter

En förutsättning för en levande landsbygd är god tillgång till offentlig service. Under lång tid har en nedåtgående spiral inneburit att offentlig service dragits undan från landsbygden till följd av ett minskat befolkningsunderlag, vilket i sin tur bidragit till att försämra befolkningsutvecklingen ännu mer. För att kompensera för detta har statliga myndigheter och kommuner satsat allt mer på att erbjuda information och service över internet och telefon, vilket för många är ett fullgott alternativ. Det bör dock påpekas att statliga myndigheters frånvaro är mer vanligt förekommande i just de kommuner och regioner som präglas av glesbygd och bristande utbyggnad av snabb och stabil digital infrastruktur, vilket resulterat i en kraftigt försämrad medborgarservice för dem som bor

där. Medborgarservicen, såväl den kommunala som den statliga, behöver generellt stärkas.

Detta kan ske genom ökad samverkan mellan stat och kommun som kan inrätta gemensamma servicekontor. I de fall då fysiska möten med representanter för en viss myndighet av praktiska skäl inte kan åstadkommas förespråkar vi att tekniska lösningar för detta finns tillgängliga på de bemannade servicekontoren och att den enskilde där erbjuds hjälp att nyttja dessa om så önskas. Vi vill särskilt betona statliga myndigheters ansvar att finnas tillgängliga för medborgare i landets samtliga kommuner. Idag sker detta genom myndigheten Statens servicecenters servicekontor. Närvaron och tillgängligheten till denna service är viktig och ska värnas och om så behövs utökas. Det är ett viktigt led i att säkerställa att alla medborgare erbjuds en likvärdig tillgång till kommunal och inte minst statlig myndighetsservice.

Bredband och it

Alla blir alltmer beroende av en snabb och stabil internetuppkoppling, såväl i arbete där alltmer automatiseras med datorers hjälp till vår fritid där både underhållning och omvärldsrapportering fortsatt flyttar över till internetbaserade medier. Detta gör internettillgänglighet ytterst till en demokratifråga. Ett Sverige där alla medborgare inte har samma chans att delta i samhällsdebatten eller få tillgång till information riskerar att på sikt ytterligare polariseras mellan landsbygd och stad. Infrastruktur handlar inte endast om transportmöjligheter utan omfattar även teknisk infrastruktur för kommunikation, såsom bredband. Behovet av tillgång till god infrastruktur för kommunikation blir idag allt viktigare både för näringslivet och för den enskilda medborgaren. Samtidigt är glesbygden kraftigt överrepresenterad bland de kvarvarande knappt tio procenten som ännu inte kan erbjudas tillgång till snabbt internet, vilket vi finner bekymmersamt. Beaktas dessutom faktumet att en lång rad industriella maskiner och arbetsfordon redan idag arbetar uppkopplat mot exempelvis tillverkare och beställare eller att nästa generations personbilar kommer att kommunicera trådlöst i realtid med olika databaser, då står det klart att täckningsgraden måste bli högre för att möjliggöra ett liv på lika villkor i hela landet. Det som framkom i Landsbygdskommitténs slutbetänkande om att 100 procent av befolkningen ska ha tillgång till snabbt internet år 2025 ska utgöra en målsättning för att möjliggöra för Sveriges landsbygder att leva och utvecklas.

Statliga myndigheters digitala plattformar

Teknikutvecklingen har gått starkt framåt sedan mobiltelefonins genombrott bland privat användarna på 1990-talet. Idag är inte mobiltelefonen längre endast ett redskap med vilket vi ringer och skickar textmeddelanden. Sedan ”smartphonen” lanserades har mobiltelefoner kommit att i många avseenden ersätta hemdatorerna. Våra smartphones följer oss ut på fjället, i skogen och i skärgården. Med en smartphone och mobilt bank-id kan man idag uträtta exempelvis bankärenden, boka fordonsbesiktning och se sina senaste provsvar på vårdcentralen. Den mobila plattformen har därmed kommit att bli minst lika viktig som den stationära. Det är av stor vikt att statliga myndigheter tillser att de är tillgängliga på olika digitala plattformar för att passa så många användare som möjligt. Detta oavsett var i landet användarna befinner sig och vilka tekniska verktyg de använder för att få internetåtkomst.

Lanthandlarnas roll som ombud för statliga bolag

Dagligvarubutiker i landets glesbefolkade delar fyller en viktig funktion. I en tid då dagligvaruhandeln i allt högre grad sker i stormarknader utarmas möjligheten för lanthandlarna att kunna konkurrera med såväl pris som utbud. Till detta kommer de stora distributionskedjornas minskande intresse av att leverera sina varor till kunder som beställer små kvantiteter och är avlagset lokaliserade. Ett liknande förhållande råder då det gäller landets bensinbolag, där de stora aktörerna uppvisar ett allt mer svalt intresse för de minsta och avlagset belägna mackarna. Möjligheten att kunna erbjuda flera typer av samhällsservice är därför viktig för handlarna, både som ett led i att kunna locka fler kunder och för att verksamheten ska bli mindre ekonomiskt sårbar. Lanthandeln är därför inte sällan också bensinstation eller vice versa och fungerar dessutom ofta som busshållplats och ombud för apotek, Postnord, bussgoods, Schenker, DHL, Svenska Spel, Systembolaget med flera verksamheter. De utgör viktiga nav i de bygder i vilka de är verksamma och den potentiella skada som förlusten av dessa ombudstjänster skulle innebära för lokalbefolkningen om lanthandeln som tillhandahåller dem tvingas lägga ned kan inte försummas. Det är viktigt att säkerställa att serviceutbudet på landsbygden inte försämras och att de statliga bolag som verkar i glesbygd genom ombud innehar en mycket viktig roll i detta. Regeringen bör uppdra åt de statliga bolagen, exempelvis Apoteket AB, Postnord, Svenska Spel och Systembolaget att se över sina villkor för att bli ombud och utreda hur dessa kan förenklas. Uppdraget ska även omfatta en översyn av ersättningsnivåerna till ombuden så att dessa höjs. Där så är erforderligt ska regeringen återkomma till riksdagen med förenklande lagförslag.

Stöd för kommersiell service på landsbygden

Sambandet mellan en fungerande kommersiell service och förutsättningarna för att bo och verka i glesbygd är värt att betonas. Höjningen av stödet för kommersiell service i sårbar glesbygd som riksdagen tidigare beslutat om är positiv. Men denna typ av stöd måste utvärderas och följas upp av ansvarig myndighet för att säkerställa att den har avsedd effekt och att nivåerna är tillräckliga för att nå de önskade målen. En uppföljning och utvärdering måste samtidigt visa på om det finns en möjlighet att skala ner stödet där behovet inte längre föreligger. En utvärdering måste också beakta om förutsättningarna ändras eller är på väg att ändras genom att exempelvis statliga bolag säljs ut, eller planeras att säljas ut, eller att en ökad del av till exempel Apotekets tjänster och försäljning flyttas till e-handel som kräver paketutlämning. Ytterligare en aspekt som måste vägas in i en sådan utvärdering är om hänsyn behöver tas till nya kostnader som tillkommit eller väntas tillkomma som en följd av påtvingade investeringar med anledning av nya lagar och EU-regler.

Öppna upp för gårdsförsäljning

I Sverige etableras allt fler mikrobryggerier, whiskydestillerier, vinodlingar och liknande. Många gånger etableras dessa i glesbygd där de bidrar till att skapa arbetstillfällen och en levande landsbygd. Intresset för dessa är bland dryckesintresserade stort och inte sällan går det att besöka dessa producenter för att se hur tillverkningen går till. Ett problem för dessa företag är emellertid att de inte tillåts att sälja de egna produkterna på den egna anläggningen, vilket avsevärt minskar deras

attraktionskraft som besöksmål – inte minst bland utländska besökare med mindre förståelse för det svenska alkoholmonopolet än vi har. De svenska producenterna av alkoholhaltiga drycker ska ges samma möjligheter till försäljning av de egna produkterna vid produktionsstället som finns i övriga EU. Något som har förutsättningar att generera fler arbetstillfällen inom såväl besöksnäringen som inom bryggeri-, destilleri- och vingårdsnäringen. Det föreligger inte något hinder mot att genomföra detta utan att avskaffa Systembolagets detaljhandelsmonopol, vilket vårt grannland Finland är ett exempel på. Vi ställer oss alltså bakom Systembolagets detaljhandelsmonopol med undantag för så kallad gårdsförsäljning. Riksdagen har tillkännagivit för regeringen att den skall verka för en ny alkohollagstiftning där gårdsförsäljning tillåts. En utredning är presenterad och förslag remissbehandlas. Vi emotser möjliggörande av gårdsförsäljning. Vi menar att det är angeläget att tillse att gårdsförsäljning nu blir verklighet oaktat att januariöverenskommelsen har fallit.

Utred en differentierad alkoholskatt

Idag återfinns en möjlighet att, i enlighet med artikel fyra i EU:s direktiv 92/83/EEG, differentiera, och därigenom sänka, alkoholskatten för småskalig alkoholproduktion. Denna möjlighet nyttjas av samtliga stater inom den europeiska unionen förutom Sverige och Italien, vilket innebär att de svenska producenternas konkurrenskraft begränsas i relation till övriga inom unionen. Givet riksdagens tillkännagivande om att implementering av EU-direktiv inte bör försämra företags konkurrenskraft torde det onekligen vara aktuellt att utnyttja denna möjlighet att förenkla för den inhemska småskaliga alkoholproduktionen och samtidigt stärka dess konkurrenskraft. Utan att vare sig rucka på alkoholmonopolet eller främja en osund alkoholkonsumtion hade en sådan åtgärd kunnat stödja denna inte sällan landsbygdsorienterade näring, inte minst om den kompletteras med gårdsförsäljning av alkohol, vilket redan tillkännagivits. Förslaget har redan idag stöd av Sveriges Oberoende Småbryggerier men vi menar att det bör utredas före implementering.

Strandskyddet

Medan det i landets mest urbana miljöer är tätbebyggt vid stränderna är situationen den omvända i glesbygd. Trots detta är det många gånger svårt eller omöjligt att få bygga strandnära med hänvisning till gällande strandskyddsregler. I många kommuner finns det ett uttalat stöd för ett regelverk som ökar möjligheterna att bygga strandnära. Det finns goda förutsättningar att öka attraktiviteten i fråga om att bo i våra glesbygdskommuner och stimulera till inflyttning om lättnader görs i nuvarande regelverk. Detta är något som potentiellt skulle kunna underlätta för avflyttningskommuner med vikande skatteunderlag att kunna bibehålla eller öka sin befolkning och därmed kunna upprätthålla sin kommunala service. Vi menar att strandskyddsreglerna behöver reformeras så att de tar större hänsyn till det lokala inflyttandet över var det ska vara tillåtet att bygga strandnära samt syftar till mer strandnära byggnation.

Odlingsgränsen och renbetesfjällen

Odlingsgränsen är en administrativ gräns som går genom Lappland från nordost till sydväst en bit nedanför fjällområdet. I Jämtland och Härjedalen motsvaras odlingsgränsen av de så kallade renbetesfjällen. Den praktiska betydelsen av denna administrativa gräns har minskat men den har fortfarande betydelse för rennärlagen och vissa jakt- och fiskerelaterade regelverk. Ovanför odlingsgränsen och i renbetesfjällen är möjligheten för kommuner att köpa statlig mark kraftigt begränsad. I de fall då staten är den största markägaren i en kommun föreligger således en risk att tillväxten bromsas på grund av markbrist. Inte sällan berör detta landets mest glesbefolkade kommuner. I exempelvis Kiruna äger Statens fastighetsverk ungefär 80 procent av landområdet, medan kommunen själv endast har tillgång till en procent av marken. Vi menar att regeringen bör utreda regelverket för markförsäljning ovanför odlingsgränsen i syfte att så långt det är möjligt skapa likvärdiga förutsättningar till markförsörjning och tillväxt i landets alla delar och att detta ska ske på ett sätt som fortsatt beaktar särskilt känsliga naturmiljöer.

Rennärlagen

Renskötsel bedrivs på cirka hälften av Sveriges areal, från norra Dalarna, Hälsingland och norrut. Trots att stora delar av landet på ett eller annat sätt berörs av renskötsel är det förhållandevis få personer som har sin huvudsakliga inkomstkälla från renskötseln, som utgör ett av flera konkurrerande intressen om markanvändningen. Som ett led i detta pågår en parlamentarisk översyn av renskötseln där hänsyn, utöver till samers rätt, ska tas till lokalbefolkningens och övriga svenskars tradition, intressen och behov. Sådana behov och intressen kan röra vår gemensamma rätt till vistelse i skog och fjäll, jakt, fiske eller skoterkörning såväl för privatpersoner som önskar idka livskvalitetshöjande fritidsaktiviteter som för näringsidkare inom besöksnäringen. Vår hållning är i grunden att alla bör vara lika inför lagen. Intressekonflikterna kring de grundläggande frågorna om rätten till land och vatten i norra Sverige är emellertid många och komplexa men utgångspunkten måste vara att alla svenska medborgare, samer såväl som icke samer, ska ha samma tillgång till vårt gemensamma land.

Marknadsknallar

De är inte många men de reser runt mellan landets olika marknader. Vissa marknader får hela städer att blomma upp: Jokkmokks marknad, Skänninges marknad, Kiviks marknad, Vimmerbys marknad med flera. Marknaderna har ett historiskt arv och utgör en mötesplats och på vissa håll är det en tidpunkt på året då utflyttade kommer hem och träffar nära och kära. Det som däremot har blivit ett problem sedan år 2014 är att knallarna är ålagda att ha kvittoskrivande kassasystem som måste fungera oavsett om de har tillgång till el eller inte och oavsett om mobilnätet blir överbelastat eller inte. Dessutom ska kassasystemen tåla fukt och kyla, vilket de inte är konstruerade för. Ingen tillverkare kan idag tillhandahålla system som lever upp till de svenska kraven. Marknaden för kassasystem som tillgodoser det svenska regelverket är alltför begränsad för att det skall vara motiverat att utveckla sådana då mer schablonmässiga och förenklade beskattningar av marknadsknallar är vanligt förekommande i vår omvärld. Regeringen bör därför ta initiativ till en utvärdering av kravet om kassaregister och

kvittoskrivande kassasystem för torg- och marknadshandeln i syfte att göra det möjligt för marknadsknallar att bedriva verksamhet även utan tillgång till el och datatrafik samt under svåra väderförhållanden.

Tobias Andersson (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)

Jessica Stegrud (SD)

Eric Palmqvist (SD)

Anette Rangdag (SD)